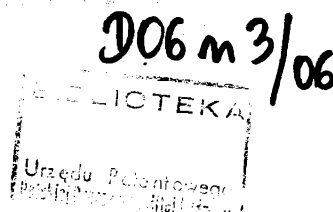

Opublikowano dnia 31 października 1957 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40153

Chemiczna Spółdzielnia Pracy „Florina“ *)

Kraków, Polska

Kl. 39a, 24

39a 7 3/03

D06 m 3/06

Sposób wyrobu zamszu z tworzyw sztucznych, zwłaszcza z uplastycznionego polichlorku winylu

Patent trwa od dnia 15 października 1956 r.

Według znanych sposobów wyrobu zamszu z tworzyw sztucznych, zwłaszcza z uplastycznionego polichlorku winylu, powierzchnię zamszową uzyskuje się przez wytłaczanie folii na kalandrach za pomocą walców, zaopatrzonych w odpowiednie wgłębienia lub wyciskanie za pomocą szczotek lub za pomocą procesów chemiczno-termicznych, oraz przez osadzanie ciętych włókien różnego rodzaju za pomocą klejów z zastosowaniem silnego pola elektrostatycznego.

Wymienione sposoby są bardzo skomplikowane i drogie, a zamsz uzyskany według nich jest sztywny, linieje na skutek złej przyczepności ciętego włosa do polichlorku winylu, posiada niekorzystny połysk, jest na powierzchni pokryty bruzdami psującymi efekt wzrokowy, oraz nie posiada charakterystycznej dla zamszu delikatności w dotyku.

Sposób według wynalazku zapobiega tym wszystkim błędom, jest bardzo prosty i łatwy do opanowania, urządzenia potrzebne do produkcji są proste i tanie, a jakość wyprodukowanego zamszu bardzo wysoka.

Sposób według wynalazku polega na tym, że na podłoże z tkaniny powleczonej uplastycznionym polichlorkiem winylu natryskuje się pistoletem lub nakłada w inny sposób warstwę substancji zamszotwórczej w postaci mieszaniny złożonej ze zmielonego piasku albo pumeksu i chlorku sodowego o granulacji 0,05—0,25 mm. Od granulacji mieszaniny zamszotwórczej uzależniony jest wygląd zewnętrzny powierzchni zamszowej i jej głębia. Tak przygotowane płyty poddaje się żelatynowaniu w temperaturze zależnej od jakości polichlorku winylu i w czasie zależnym od grubości warstwy pasty. Po żelatynowaniu i ochłodzeniu płyt zamszowych, poddaje się je szorowaniu w ciepłej wodzie z dodatkiem emulgatorów, za pomocą miękkich

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Witold Korecki.

szczotek. Następnie już gotowy zamsz suszy się w temperaturze nie wyższej niż 60°C.

Sposób według wynalazku pozwala na otrzymywanie zamszu w dowolnej grubości i o dowolnej miękkości. Proces produkcji można prowadzić sposobem periodycznym na płytach albo sposobem ciągłym powszechnie stosowanym na powlekarkach.

Przykład I. Na płycie szklanej lub metalowej napina się płat tkaniny bawełnianej, lnianej lub nylonowej, na którą nakłada się warstwę pasty polichlorowinyłowej, złożonej z polichloroku winylu, plastifikatorów i dodatków, na którą jeszcze w stanie niezżelatynowanym natryskuje się pistoletem albo nanosi się innym sposobem warstwę mieszaniny zmielonego piasku lub pumeksu i chlorku sodowego. Tak przygotowaną płytę wstawia się do pieca i żelatynuje, a po skończonym żelatynowaniu powierzchnię jej szoruje się za pomocą szczotek w wodzie z dodatkiem emulgatorów, a w końcu suszy się.

Przykład II. Na powlekarce używanej zwykle do produkcji gładkich warstw igelitu na tkaninie umieszcza się tuż za nożem urządzenie służące do natryskiwania mieszaniny piasku z solą, albo pumeksu z solą. Granulacja mieszaniny zależnie od wymogów stawianych powierzchni zamszu musi mieć odpowiedni wymiar

wahający się w granicach 0,05—0,25 mm. Po uruchomieniu powlekarzki i naniesieniu pierwszych warstw igelitu, nanosząc ostatnią warstwę uruchamia się urządzenie do nanoszenia mieszaniny zamszotwórczej. Zamsz po przejściu przez piec do żelatynowania myje się za pomocą szczotki w wodzie z dodatkiem emulgatorów i suszy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania zamszu z tworzyw sztucznych, zwłaszcza z uplastycznionego polichloroku winylu, przez nakładanie na tkaninę pasty z uplastycznionego sztucznego tworzywa, nanoszenie na jego powierzchnię substancji zamszotwórczej, następnie żelatynowanie i odmywanie w wodzie tejże substancji zamszotwórczej, znamienny tym, że jako substancję zamszotwórczą stosuje się mieszaninę zmielonego piasku i soli kuchennej lub pumeksu i soli kuchennej.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że substancja zamszotwórcza posiada granulację od 0,05 do 0,25 mm.

Chemiczna Spółdzielnia Pracy
„Florina“

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych